

maa dog formene, at det fra Regjeringens Synspunkt er rigtigt, naar Regjeringen har en samlet Plan angaaende de fremtidige Byrder, som her er Spørgsmaal om, at man ogsaa søger at behandle denne Plan i sin Heelhed, uagtet den gestalter sig i den Form, hvorunder den kommer frem i Rigsdagen, som et Lovforslag. Jeg troer, at man vanskeligt vil kunne bedømme denne Sag, uden paa den ene Side at tage Hensyn til Hartkorns-Egaliseringsføgen, og paa den anden Side til det Lovforslag, som om saa Dage vil blive forelagt om Hefteudredningen. Naar man sammenfatter Sagen i sin Heelhed, saa er det Regjeringens Overbeviisning, at Kjøbstæderne ikke ere prægraverede. Men forøvrigt skal jeg, hvad Enkelthederne angaaer af dette Spørgsmaal, gjentage, hvad jeg tidligere har havt den Ære at bemærke, at Regjeringen ogsaa betragter dette som et aabent Spørgsmaal, hvorom man kan conferere og discutere nærmere med den Comitee om Sagen, som vil blive nedsat. En æret Taler har troet det nødvendigt allerede paa Sagens nærværende Standpunkt at tage Hensyn til hvad der indeholdes i Motiverne, og har saaledes yttret, at han aldeles ikke ret har kunnet forstaae et Sted i Motiverne, og at et andet Sted i Motiverne var urigtigt, og har deraf uddraget det almindelige Resultat, at den ene Deel af Motiverne skulde være udarbejdet med for stor Lethed. Jeg vil for det Første tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg troer, at den Omstændighed, at Regjeringen finder det nødvendigt at meddele Oplysninger og Motiver til slige Lovudkast, just ikke nødvendigt maa fremkalde Kritik af Motiverne. Jeg troer, at det, som foreligger det høie Thing til Beslutning, det er ikke Motiverne, det er Lovudkastet. Imidlertid er det jo vist, at, naar Motiverne indeholde aabenbare Urigtigheder, saa kan man finde sig foranlediget til at gøre opmærksom derpaa, men, naar dette ikke er Tilfældet, naar man ikke kan udlede saa almindelige Resultater deraf, saa kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig mindre hensigtsmæssigt at discutere om Enkelthederne i Motiverne, og jeg maa derfor bemærke, at jeg for mit Vedkommende, uagtet jeg er beredt til at gaae ind paa Discussionen ogsaa om

Motiverne, naar Sagen først er rykket videre frem, dog paa Sagens nærværende Standpunkt maa finde det meget lidet ønskeligt at gaae ind derpaa, og jeg maa saameget mindre finde det ønskeligt, hvad de af den ærede Taler (Bregendahl) fremhævede Punkter angaaer, som jeg ikke har ved Haaanden Forordningen af 9de Juli 1790, som Motiverne skulle have misforstaaet, og følgerigt ikke idag vil kunne see mig istand til at imødegaae, hvad der fra den ærede Talers Side er fremsat herimod. At der imidlertid kunne være indløbne Feil fra Regjeringens Side i dens Raisonnement, det vil jeg gjerne indrømme. Forresten vil jeg, med Hensyn til, at Motiverne Pag. 20 og 21, navnlig Pag. 20, ikke ere forekomne den ærede Taler ganske forstaaelige, bemærke, at hans Opfattelse af dem upaatvibveligt er grundet paa en Misforstaaelse. Jeg vil nødigt imidlertid trætte det ærede Thing med nærmere at imødegaae dette, jeg vil hellere afvente, hvad der i denne Henseende vil fremkomme fra Comiteens Side ved Sagens senere Behandling, idet jeg imidlertid troer, at ved en noiagtig Gjennemlæsning af Motiverne disse Indvendinger ville bortfalde.

Monrad: Det forekommer mig dog, at det, som den ærede Finantsminister har yttret, ikke aldeles afbeviser de Indvendinger, der ere gjorte mod det foreliggende Lovudkast. Naar der saaledes er blevet anket over, at der ikke er bleven sat nogen Grændse for de nye Skatter, som kunne paalignes efter den Skattnorm, der er opstillet i denne Lov, saa har han herimod erindret, at en saadan Grændse dog er bleven sat derved, at der staaer „fremtidige lignende Skatter“. Men, naar vi nu spørge om, hvilke Skatter det er, som skulle udredes efter denne Skattnorm, saa er det Fouragestat, Marschpenge, Indkvarteringsstat, Bidrag til Straffeanstalter, til Lægernes Lønning, Dommerskorn o. s. v. altsaa en Samling af meget ueensartede Skatter, og det turde saaledes maaskee være vanskeligt at finde en ny Skat, der ikke kunde siges at have Lighed med en eller anden af de ovenfor nævnte Skatter. Jeg kan heller ikke giye den ærede Finantsminister Medhold i den Fortolkning, som han har opstillet af Nr. 4 med Hensyn til Landskatten,